

mere som det dels ikke er altid, at den Slags Oplysninger kunne have, dels ere de ikke de eneste, hvormed der kan være Tale. Kun er der formentlig Grund til at udtale, at der saa vidt muligt skal gives Manden Lejlighed til at erklære sig over Hustruens Begæring, om han ønsker det. Ubetinget at forlange, at hans Erklæring skal have, gaar ikke an, ti dels kan det tænkes, at han er langvejs bortrejst eller ikke kan findes, dels kan det være, at han vægrer sig ved at afgive Erklæring, ved hvilken Bægring det selvfølgelig ikke kan tillades ham at standse Sagen. Naar Overøvrigheden har bevilget Hustruens Begæring om Formuefællesskabets Ophævelse, kan, som ovenfor bemærket, herover klages til Justitsministeriet, og Beslutningens Udførelse standses, for saa vidt som Fællesboet ikke tages under egentlig Skiftebehandling, men for at ikke Manden skal misbruge Lejligheden til i den forholdsvis korte Tid, den administrative Afgørelse kan trække ud, at forøde Boet, foreslaas det, at Skifteretten paa Hustruens Begæring kan bestikke en Bærge, hvis Virksomhed da i Lighed med Skiftelovens § 58, 2det og 3dje Stykke, kun gaar ud paa at drage Omforg for, at status quo opretholdes indtil den endelige Afgørelse.

ad § 29.

At Hustruen i de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde bør kunne fordrø Formuefællesskabet ophævet, maa sikkert erkendes for retfærdigt og billigt.

Det er en væsentlig Mangel ved vor gældende Ret, at der ikke er Afgang for Hustruen, naar hun ulovlig er forladt eller bortjaget af Manden eller med andre Ord han er desertør malitiosus, til at faa Formuefællesskabet hævet. Derved foraarjages de uhyggelige, ofte ligefrem oprørende Tilfælde, at Manden, der sædvanligvis ikke yder den forladte eller bortjagne Hustru og Børn nogen som helst Hjælp og som oftest endog unddrager sig fra at erlægge de muliggjorte af Øvrigheden fastsatte Underholdningsbidrag, kan fratage Hustruen eller bortselge fra hende de faa Nødvendighedsgenstande, som maatte være efterladte i Hjemmet eller forblevne i hendes Bærge, og som ere høist nødvendige for hende og Børnene, ligesom der ogsaa for den Gæld, Manden gør efter at have forladt Hustruen, kan søges Fuldbyrdelse i Boet, for saa vidt paagældende Genstande ikke styttes Hustruens eget selvstændige Erhverv, jfr. Lov 7de Maj 1880. En væsentlig Bestyttelse for Hustruen vil det derfor være, at hun i dette Tilfælde har en Ret til at forlange Formue-

fællesskabet hævet, saa at hun kan beholde i Ro det, der tilfalder hende; og ikke med det kommer til at hæfte for Mandens senere stiftede Gæld.

Det følger af sig selv, at Frd. 11te September 1839 § 7, jfr. § 6, fremdeles bliver ved at gælde, og af Hustruen kan fordrø bragt i Anvendelse, naar Manden er forsvunden, men Formuefællesskabets Ophævelse kan hun kun forlange, naar han efter Omstændighederne tillige kan anses for desertør malitiosus; dette vil ikke saa sjældent finde Sted, naar Manden efter først at have lovstridigt forladt Hustruen, senere er forsvundet, saa at det ikke vides, hvor han er, i hvilket Tilfælde den Omstændighed, at han tillige forsvinder, ikke bør udelukke Hustruen fra at forlange Formuefællesskabets Ophævelse.

Endelig er det i sin Orden, at Hustruen, naar Manden i levende Live kommer under Konkurs, bliver berettiget til at forlange Formuefællesskabet hævet for Fremtiden. Da Boet forudtættas at være fallit, bliver der i Reglen ingen Fællesformue at dele og for saa vidt intet hertil sigtende Skifte at afholde. Der kommer kun til at foreligge en Beslutning af de i foregaaende Paragraf omhandlede Myndigheder om, at Formuefællesskabet ophæves, og til at opnaa denne skal ikke andet godtgøres, end at Boet er taget under Konkursbehandling.

Skønt Manden ganske vist ikke har saa stor Interesse i at faa Formuefællesskabet ophævet, fordi han ulovlig er forladt af Hustruen, som hun, naar hun er forladt af Manden, synes dog den naturlige Lighed i Retsstillingen at kræve, at der tillægges ham en saadan Ret, saa meget mere som det heller ikke er uden Interesse for ham, da der dog gives Tilfælde, i hvilke Boet fremdeles vil kunne forpligtes ved Hustruens Handlinger, ligesom det kan være naturligt, at han ikke kan ønske, at en Hustru, der retsstridigt har forladt ham, skal faa Del i hans fremtidige Erhverv.

I den norske Lovs § 34, andet Punktum, er der endvidere givet Hustruen Ret til at forlange Formuefællesskabet ophævet, naar Manden uden hendes Samtykke har foretaget nogen Handling, hvortil saadant udfordres, og der henvises herved til den norske Lovs § 14, til hvilken dette Lovforlags § 11 svarer. Vi have ikke optaget en saadan Bestemmelse, da den forekommer os at være altså streng og hensynsløs overfor Manden, idet den omfatter enhver nok saa lille Overskridelse af hans Ret i de nævnte Tilfælde, og den synes os heller ikke fornøden til Hustruens behørig Bestyttelse. Hvad de i § 11, 1ste Stykke, omtalte Tilfælde angaar, er Hustruen